REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisorĭ nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele
BIROURI de ANUNȚURI:
In Viena: la M. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lesner., Heinrich Schalek, A. Oppelik Nachf., Anton Oppelik. In Budapesta la A. V. Goldberger, Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsébet-körut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o serie garmond pe o colónă 10 banĭ pentru o publicare. Publicărĭ maĭ dese după tarifă și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o seria 20 banĭ

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXVII.

„GAZETA" iese în fie-care ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe un an 24 cor., pe șese lunĭ 12 cor., pe treĭ lunĭ 6 cor.
N-rii de Duminecă 4 cor. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 fr., pe treĭ lunĭ 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 fr. pe an.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-niĭ colectorĭ.
Abonamentul pentru Brasov
Administrațiunea, Piața mare, Têrgul Inuluĭ Nr. 30. etagiu I.: Pe un an 20 cor., pe șése lunĭ 10 cor., pe treĭ lunĭ 5 cor. Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe șése lunĭ 12 cor., pe treĭ lunĭ 6 cor. — Un esemplar 10 banĭ. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 235. **Brașov, Sâmbătă 23 Octomvrie (5 Noemvrie).** **1904.**

Un jubileu înăbușit.

Cetitoriĭ noștri își vor aduce aminte, că în Maiŭ a. c. sinodul întrunit la Blașiŭ a hotărît sĕ fie serbat jubileul de 150 de anĭ dela fundarea gimnasiuluĭ din Blașiŭ cu tótă demnitatea de către întrega archidiecesă.

Pe când lumea română s'aștepta a fi încunosciințată despre pregătirile pentru acest memorabil jubileu, fóia din Blașiŭ a publicat un comunicat scurt, prin care se da de scire, că aniversarea întemeierii școlelor din Blașiŭ nu va fi împreunată cu festivitățĭ din causa secetei ce a bântuit și la noĭ în țéră și care a compromis în mare mĕsură și economiile agricultorilor noștri.

Secetă a fost, ce-i drept, destulă pe moșiórele mult năcăjițilur noștri țĕranĭ, dér o secetă așa de cumplită ca aceea, ce a făcut sĕ se stîngă aprópe cu totul însuflețirea ómenilor noștri pentru ródele mărețuluĭ trecut al desvoltării nóstre naționale, nu credem sĕ se fi vĕḑut nicăirĭ.

Numai secetei în inimile celor ce datorĭ sunt a da în orĭ și ce împrejurărĭ tributul recunoscinței lor generațiilor trecute, carĭ au luptat și au jertfit pentru luminarea și desrobirea neamului, este a se atribuĭ, că jubileul despre care vorbim a fost ca și suprimat înaintea opiniunei nóstre publice și a căḑut în baltă. Acest jubileu, indiferent décă avea sĕ fie serbat cu pompă esterióră orĭ nu, trebuia în tot casul sĕ atesteze înaintea țĕrii și a lumei gradul maĭ înalt al conscienței naționale la care a ajuns generația de aḑĭ, care s'a ridicat pe umerii altor patru până în cincĭ generații, hrănindu-se cu tótele din isvorul nesecat al luminei și culturei ce au rĕspândit'o școlele de la Basiŭ; în loc de acestea jubileul măreț al acelor școle de care este legată istoria redeșteptării naționale a unuĭ neam întreg a fost redus la o festivitate internă școlară cât se póte de simplă și astfel, petrecându-se în tótă tăcerea între zidurile bisericei la o oră matinală, în lipsa chiar a publicului român din localitate, putem ḑice, că a fost ca și înăbușit.

Româniĭ cu simț și cu venerațiune către marile instituțiunĭ ale culturei nóstre, ér în deosebĭ aceia, carĭ au de a mulțumi acestuĭ gimnasiu educațiunea și luminarea lor, vor fi așteptat — și cu tot dreptul — sĕ li-se facă cunoscută înainte sĕrbătorirea acestei ḑile, ca sĕ pótă participa și ei la o solemnitate atât de însemnată în viața unuĭ popor, dér, acésta — cum cu durere ne comunică corespondentul nostru — nu s'a făcut.

Care a putut fi causa acestei tăcerĭ mormĕntale, acestei temerĭ nemotivate de publicitate? Ce motive politice, orĭ de altă natură au putut îndemna pe factoriĭ conducĕtorĭ din Blașiŭ, sĕ trécă așa de ușor peste un eveniment cultural atât de însemnat, cum este jubileul unuĭ gimnasiu, care esistă deja de un veac și jumĕtate, rĕspândind prin munțĭ și văĭ raḑele sale binefăcĕtóre și încăldḑitóre și dând din sînul sĕu atâțĭ bărbațĭ iluștri, carĭ au bine meritat de națiune și de biserica ei?

Apa din fântânile Blașiuluĭ nu s'ar fi aprins, décă jubileuluĭ i-s'ar fi dat alte contururĭ demne de o astfel de serbare, nicĭ nu s'ar fi cutremurat piscul Têrnavelor, décă s'ar fi făcut publicitate din acest jubileu.

De ce dér atâta tăcere și tăinuire, când póte nicĭ-odată nu era momentul mai potrivit ca acuma de a se da acestei memorabile aniversărĭ școlare românescĭ o publicitate cât mai estinsă, printr'o numĕrósă și viuă participare la ea din tóte părțile? Lumea avea sĕ afle că cultura nóstră națională nu este o invențiune a unor agitatorĭ din era dualismuluĭ, ci are rădăcinĭ vechĭ în desvoltarea poporuluĭ român din monarchia habsburgică, rădĕcinĭ, de care a se atinge cu intențiunĭ dușmănóse e un sacrilegiu din cele mai marĭ în veacul al XX-lea.

Ce i a împedecat pe maĭ mariĭ școlelor de la Blașiu, décă au credḑut că situația nefavorabilă economică n'ar permite a se aranja festivitățĭ sgomotóse și costisitóre, cum le-a fost contemplat Sinodul — de a da sĕrbăriĭ cel puțin un caracter pur școlar-bisericesc, îngrijind în același timp ca ea sĕ fie înălțată prin presența tuturor acelora, carĭ s'ar fi cuvenit sĕ ia parte și căror nu le era permis a lipsi dela ea?

De unde atâta sfielă orĭ temere, căcĭ a-ĭ ḑice modestie ar fi ofensător? Noĭ credem că înainte de toțĭ se cerea sĕ fie de față la acest jubileu Archiereiĭ din întrega Metropolie. Nu scim décă Metropolitul a asistat la serviciul divin ce s'a celebrat erĭ în vechea catedrală, căcĭ corespondentul nostru nu amintesce nimic despre acésta, dér trebuiau sĕ fie de față șĭ Episcopiĭ, carĭ au ajuns la demnitatea și oficiul sfânt ce-l ocupă aḑĭ numai trecĕnd prin filiera școlelor și a instituțiunilor culturale din Blașiŭ.

Sĕ nu ni-se ia în nume rĕu, dér nu putem sĕ nu observăm, că în ce privesce capitolul sfielei și al temerilor, numai ḑilele aceste ne-am vĕḑut cu durere constrînșĭ a constata, că Prea Sânțiile Lor nu arată nicĭ-decum aceleașĭ sfielĭ și temerĭ, când li-se cere sĕ participe la adunările și jubileurile celor de limbă și de lege streină.

Nu voim sĕ afirmăm — feréscă Dumneḑeu — că episcopiĭ noștri unițĭ, décă ar fi fost invitațĭ la jubileul școlelor din Blașiŭ ar fi șovăit a lua parte.

Neajunsul residă însĕ tocmai în faptul, că n'au primit o astfel de invitare, că s'a tăinuit chiar serbarea și în urmă s'a făcut în condițiile arătate, cee-ce e aprópe echivalent cu o înăbușire a ei, ca sĕ nu se póte ști sĕ nu se mai audă înafară nicăirĭ despre ceea-ce s'a petrecut erĭ diminéță între zidurile catedralei.

Noĭ credem că isvorul principal al acestuĭ neajuns este vecĭnica temere, că puternicii ḑilei sunt gata a-se folosi de orĭ ce manifestație, ce s'ar face în Blașiŭ, pentru a învinui pe maĭ mariĭ bisericei și ai școlei de agitațiune.

Până când și până unde va merge însĕ acéstă temere și câtă vreme vom fi condamnațĭ, ca ea sĕ paraliseze cu totul nervul vieții nóstre românescĭ? Am crede, că e timpul suprem ca sĕ vadă și sĕ cunóscă odată ceice stau aḑĭ în fruntea așeḑĕmintelor nóstre de cultură, că înaintea puternicilor ḑilei a ajuns a fi privită de agitațiune însă-șĭ esistența acestor așeḑăminte românescĭ. Și nu însémnă a încuragia poftele violente și trufașe ale guvernanților, décă vom merge cu sfiala și cu temerile așa departe, încât sĕ renunțăm chiar e a ne împlini datoriile cele maĭ sfinte de recunoscință față cu trecutul nostru?

Cunóscem prea bine sistema nefericită, care a făcut sĕ se resimță atât de amar și Metropolitul dela Blașiŭ, că nu este *persona grata* la stăpânire. Dér ce póte sĕ schimbe în acéstă sistemă necontenitele pitulărĭ ale ómenilor noștri în cestiunile românescĭ, ce au calitatea de a displace așa de mult celor de la putere?

Ce sĕ opunem vijeliei, ce tot cu maĭ mare putere se ridică în contra instituțiunilor nostre, décă nu conșciința, că una trebue sĕ fim și sĕ simțim de la vlădică până la opincă?

Etă de ce nu putem renunța la speranța, că cei din Blașiŭ vor afla modalitatea de a împlini dorința sinodului, precum și dorința generală a Românilor, ca jubileul de 150 de anĭ al școlelor din Blașiŭ sĕ se serbeze, décă nu cu pompă mare esterióră, cel puțin cu demnitatea ce o reclamă cultura de aḑĭ a poporuluĭ nostru.

Etă ce ne scrie corespondentul nostru din Blașiŭ:

Blașiŭ, 3 Nov. 1904.

Ḑiua de aḑĭ 3 Nov. st. n. este o ḑi memorabilă pentru analele Blașiuluĭ. In acéstă ḑi s'au împlinit 150 de anĭ de la înființarea gimnasiuluĭ din Blașiŭ.

Simplă de tot cum nu se putea maĭ simplă a fost sĕrbătorirea acestei ḑile memorabile. Ea — contrar decisiunei sinoduluĭ din Maiŭ — s'a mărginit la celebrarea unei sf. liturghii în biserica catedrală ținută la 7 óre diminéța de direcțiunea gimnasială cu o asistență de 10 preoțĭ-profesorĭ, la care au participat elevele și elevii de la tóte institutele de învĕțământ din localitate.

Cântările le-a esecutat corul sub conducerea profesoruluĭ Iacob Mureșianu, ér vorbirea ocasională a ținut'o profesorul Emil Viciu.

După finirea sf. liturghii s'a cântat doxologia mare, și cu acésta s'a pus capĕt la tótă festivitatea acestei ḑile mărețe.

ω.

Brașov, 22 Octomvrie v.

Dieta ungară, după o pausă de câte-va ḑile, șĭ-a reînceput erĭ ședințele. S'a continuat desbaterea proiectuluĭ despre regularea râuluĭ Raba. Ședința de erĭ a avut și un moment interesant. La propunerea președintelui camerei, s'a hotărît ca *în ședința de aḑi (Vineri) sĕ se pună la ordinea ḑilei motivarea propunerei ministrului președinte Ștefan Tisza privitóre la revisuirea regulamentuluĭ camerei.* După acésta Francisc *Kossuth* șĭ-a motivat propunerea relativă la o intervenție în scop de a-se pune capĕt rĕsboiuluĭ ruso-japones(!) Ministrul președinte *Tisza* a rĕspuns că o eventuală intervenție n'ar avé nicĭ un resultat. Camera a respins propunerea luĭ Kossuth.

Convențiunea comercială cu Germania. La 2 Noemvrie s'a ținut în Viena prima conferență în cestiunea încheiereĭ unei convențiunĭ comerciale între Austro-Ungaria și Germania. La conferență a participat și ministrul german contele *Podzadowszki*, care a fost primit și în audiență de către Maj. Sa monarchul. După scirĭ din Viena deja în prima conferență s'a dat de greutățĭ marĭ, din care causă se ḑice, că va fi necesar, ca raporturile de specialitate sĕ confereze érăși între sine înainte de ce miniștri ar relua firul discusiunilor.

In dieta Bucovineĭ lucrurile merg strună. In ședința de Miercurĭ a dietei au fost primite cu unanimitate tóte propunerile comisiuneĭ școlare, între carĭ *înființarea de secțiĭ rutene și române* la preparandia din Cernăuțĭ, înmulțirea órelor de instrucțiune în limba polonă(!) ca obiect neobligat la pedagogiul de învĕțătorĭ, înființarea *unuĭ gimnasiu român în Câmpulung*, a unei școle reale superióre germane în Cernăuțĭ, a unei școle medii rutene-germane în Vișnița și numirea a câte unuĭ inspector școlar al țĕriĭ, *rutĕn* și *român*. In aceeașĭ ședință s'a votat și o pensiune viageră de 2400 cor. vĕduvei baronuluĭ Mustață, fost anĭ îndelungațĭ membru al comitetuluĭ țĕriĭ.

Situația politică în Austria. Corespondentul din Viena al ḑiaruluĭ *„Pester Lloyd"*, vorbind despre remanierea cabinetuluĭ Koerber, spune că prin acésta nicĭ vorbă nu póte fi despre o schimbare a direcțiuneĭ politice a cabinetuluĭ. Cabinetul rĕmâne ca și maĭ nainte un ministeriu neutru de funcționarĭ. Dér el are sarcina de a pune „Reichsrath"-ul în stare de a lucra și nu e de loc blamabil, décă se silesce a face acésta fără concesiunĭ naționale unilaterale, décă în cestiunile naționale ține la principiul înțelegereĭ reciproce dintre partide și décă se încércă a arunca Cehilor o punte, căutând astfel sĕ scape de obstrucție...

Situația — ḑice corespondentul — rĕmâne tot cea veche, numaĭ metoda pare a se fi schimbat. Guvernul începe sĕ guverneze. Partidele sunt la locul lor, dér ele împing statul ba într'o parte, ba într'alta și-l condamnă la inacțiune. Dér statul acesta vrea sĕ trăéscă ca orĭ-care altul, și de aceea e nevoie de mișcare, de activitate, de muncă. Inainte de tóte activitate parlamentară, Germaniĭ sunt apologețiĭ acesteia; ei își dau în contra

linţa sĕ făcă din nou parlamentul capabil de muncă, sĕ pună maşina érăşi în mişcare, sĕ dea la o parte grămada de ruine şi sĕ lase sĕ rĕsară o nouă viéţă. Ei ţin cu credinţă la constituţie şi voesc sĕ restabiléscă un control eficace parlamentar şi tribuna parlamentară. Décă posesiunea lor naţională rĕmâne neatinsă, ér influenţa lor politică legală asupra statului şi a gestiunei acestuia nu se ştirbesce, decî, décă situaţia rĕmâne cea veche — se vor încerca şi ei a da din nou viéţă constituţiei, a pune érăşi parlamentul în mişcare şi nu numai sĕ-i tulbure lucrările ci sĕ le ajute. Rĕmâne ca în desbaterile viitóre guvernul sĕ le dea garanţiile necesare, că nu s'a plănuit nicî o schimbare de sistem, că situaţia a rĕmas cea veche, chiar şi décă Cehii au fost câştigaţi din nou pentru lucrările parlamentare.

Comitetul districtual săsesc al Cohalmului a luat în şedinţa sa din 31 Oct. n. următórea hotărîre: Comitetul cercual îşî esprimă bucuria sa, că deputaţiî saşi au luat în mod unanim şi bărbătesc posiţie contre proiectului de lege privitor la învĕţămêntul primar şi nutresce convingerea, că ei vor proceda în acelaşî seas şi pe viitor în acéstă afacere.

Conflictul anglo-rus.

După scirile mai nouĕ, deşi acest conflict e pe cale de a fi cu desĕvîrşire aplanat, totuşî continuă sĕ agite opiniunea publică din Anglia. Agitaţiunea şi iritaţiunea mai nouă a fost provocată de plecarea vaselor rusescî din Vigo, dér mai ales de faptul, că discursul din Southampton al ministrului-preşedinte *Balfour* a fost greşit interpretat. Cuvintele lui *Balfour* au fost interpretate în sensul, că guvernul engles pretinde reţinerea unei părţî a flotei baltice în Vigo până când se va încheia lucrările anchetei internaţionale, pe când Balfour a ḑis în adevĕr, că vasele rusescî vor trebui sĕ rĕmână la Vigo până când se va stabili, cine au fost autorii principalî ai atacului din Hull? Acésta s'a întêmplat în faptă, căcî ofiţerii ruşî învinuiţî cu provocarea incidentului au debarcat la Vigo şi au primit ordin sĕ se reîntórcă la Petersburg.

Satisfăcêndu-se acestei condiţiunî, vasele rusescî chiar cu învoirea guvernului engles au putut nesupĕrate sĕ părăséscă Vigo şi sĕ mérgă spre Tanger, unde se vor alătura la grosul flotei rusescî.

Despre întrunirea comisiunei internaţionale nu se spune nimic positiv. Anglia numai ḑilele aceste a trimis la Petersburg propunerile sale cu privire la comisiunea internaţională.

Ḑiarele rusescî continuă sĕ afirme cu hotărîre, că înainte de plecarea flotei din Baltica, în marea de nord circulau vapóre japonese „Novoje Vremja" ḑice, că în Londra se scie destul de bine, că micî crucişătóre japonese şi torpilóre s'au ivit în marea de nord, ba au apărut chiar şi în apropiere de Londra. Ministrul preşedinte *Balfour* sciea despre acésta şi fiind că în sensul tratatului dintre Anglia şi Japonia, nu este permis ca vase de rĕsboiŭ japonese sĕ apară în apele europene, *Balfour* a devenit de-odată fórte îngrijat.

Papa şi alegerile italiene.

Ḑiarul „N. Fr. Pr." apreciéză faptul, că papa a autorisat pe episcopii italienî sĕ permită credincioşilor în anumite casurî a lua parte la alegerî, într'un articol de fond din care estregem următórele:

Acesta este mai mult decât un eveniment politic, — scrie „N. Fr. Pr." — este un eveniment cultural de supremă importanţă. Vaticanul renunţă din principiu la tradiţia păzită timp de o generaţie şi mai bine, esprimată prin parola dată de Piu IX: „*Ni eletti, ni elettori!*"

Ar fi de sigur o exagerare, décă cineva ar intrepreta decisiunea papei drept un semn de apropiere a lui Piu X faţă cu guvernul italian, dér nu se póte tăgădui, că acésta abatere a lui Piu X de la politica celor doi antecesorî, are ca premisă, că Vaticanul nu ignoréză, ca până acî, existenţa regatului Italiei, ci ţine cont de el ca de un fapt, căruia şi politica Vaticanului trebue sĕ se acomodeze.

Şi deórece, precum se scie, politica acésta nu se socotesce după anî şi decenii, ci este deprinsă a potrivi fie-care pas mai însemnat din punctul de vedere al tradiţiunilor bisericescî seculare şi mai mult decât seculare, aşa şi decisiunea Papei de a nu mai opri pe catolicii italienî de la urna electorală, are importanţă mai mare decât un simplu eveniment politic, şi în casul acesta este echivalentă cu o întorsătură, care în importanţa ei întrece póte tóte decisiunile papale începênd cu timpul, de când bersaglierii au năvălit prin Porta Pia.

Va fi fórte instructiv a vedé ce consecinţe vor resulta de aicî pentru ministeriul Giolitti. Însĕ nu e vorba numai de esistenţa orî căderea unui ministeriu, ci faptul cel mare este că papismul, deşi deocamdată numai indirect, ia parte la viéţa politică a Italiei. Intrebarea este, că óre diversiunea Vaticanului se face în favorul, orî în defavorul Italiei? Étă de ce cestiunea are o importanţă şi în afară de graniţele Italiei.

*

„N. Fr Pr." prognostiséză pentru Quirinal dile sombre în viitor, şi nu pare edificată de loc de noua întorsătură, care nu însemnéză nicî mai mult nicî mai puţin, decî întărirea clericalismului şi intrarea lui în arena politică.

Rĕsboiul ruso-japones.

Atenţiunea generală e îndreptată acum érăşi asupra *Port-Arthurului*, pe care de Miercuria trecută Japonesii îl bombardéză necontenit. Se proorocise şi se buciumase în lume, că pe ḑiua de erî, 3 Noemvrie, aniversarea lui Mikado, Japonesii au sĕ cuceréscă cu asalt formidabila fortăréţă. Până în momentul când scriem rîndurile acestea, n'a sosit nicî o scire despre o faptă de arme atât de mare.

Cartierul general japones a publicat însĕ nisce raporte oficiale asupra atacului de la 26 Octomvrie, când Japonesii şi-au îndreptat forţele contra grupului de forturî numit Işuşan, în care se află forturile Kekvanşan, Erlungşan şi Sungşuşan.

După raportul oficial, Japonesii au dobîndit succese însemnate. Fortul Erlungşan a fost spart şi i-s'au nimicit mai multe acopereminte principale; în fortul Sungşuşan a fost distrus un tun (!), în fortul Kekvanşan alt tun.

Resultatul acesta a produs la Tokio mare bucurie şi mulţi cred, că în curênd o sĕ urmeze căderea cetăţii.

Pe teatrul rĕsboiului în *Manciuria* nu s'au întîmplat evenimente mai de sémă. Generalul *Saharow* telegrafiéză, că la 1 Noemvrie Japonesii au bombardat întréga di satul *Sahepu*, fără ca Ruşii sĕ fi avut pierderî. In zorî de ḑi Japonesii au voit sĕ înainteze contra posiţiunei centrale rusescî, însĕ ariergarda rusécă *i au silit sĕ se retragă*. Tot atuncî Japonesii au încercat sĕ instaleze o baterie contra colinei Putilow, dér focul tunurilor rusescî i-au forţat sĕ-şî retragă bateria.

După o depeşă din cartierul general al lui *Oku*, nu s'a întîmplat nicî o schimbare mai însemnată în posiţiunea celor două armate inimice.

SCIRILE ḐILEI.

— 22 Octomvrie v.

Sfinţire de biserică şi şcólă. Senatul bisericesc gr. cat. şi poporul român din *Tirsolţ* învită la sfinţirea bisericei şi şcólei nou edificate, ce se va face Marţi la 8 Noemvrie st. n. în ḑiua de „Sf. Dumitru". După actul sfinţirei va urma banchet, ér séra petrecere cu dans în sala cea mare a şcólei.

In şcóla de agricultură din Hestrĕu vor fi primiţî, în urma unei decisiunî a ministrului de domenii, pe viitor şi tinerî, carî au absolvat mai puţin decât 4 clase gimnasiale, însĕ numai ca elevî estra-ordinari. Aceştia vor fi obligaţî a lua parte la învĕţămêntul practic şi teoretic, nu vor fi admişî însĕ la esamene şi prin urmare nu vor primi diplome, ci numai certificate simple de frecuentare.

Pentru masa studenţilor românî din Braşov au întrat de la Prea onoratul domn *Avram P. Păcurariu*, protopresbiter gr. or. în Huniedóra şi soţia sa *Maria n. Boldin* din incidentul împlinirii de 40 de anî de la hirotonirea sa întru presbiter, suma de *20 cor.* Priméscă generoşii donatorî cele mai călduróse mulţămite. — *Direcţiunea şcólelor medii gr. or. rom.*

„Quo vadis?" Celebrul roman al lui Sienkiewicz, care pórtă titlul de mai sus nu numai că a fost cetit şi recetit la tóte naţiunile civilisate (românesce încă a apărut ḑilele acestea în a doua ediţie ilustrată), dér a produs şi multe încurcăturî în creerii acelora, carî nu l'au cetit, însĕ voiau sĕ-şi dea aerul că l'au cetit. Un profesor d. e. dintr'o ţéră óre-care, venind vorba despre „Quo vadis", a susţinut în rîsul homeric al unei societăţî inteligente că el a cetit acel roman încă în originalul *latinesc(!)*, înainte de a se fi tradus în vr'o limbă modernă, ér acum un savant publicist de la ḑiarul „Ellenzék" din Cluşiŭ apostrofézâ guvernul lui Tisza cu următórea frasă bombastică:

„Ajungênd înaintea tribunalului publicităţiî un nou fapt nepatriotic al guvernului, involuntar ni-se impune întrebarea întrebuinţată cu drept cuvênt în epoca cea mai deplorabilă a Romei, anume întrebarea: „*Quo vadis?*"...

Bravo „E—k".

Un canal între marea adriatică şi liguriană. Italienii plănuesc un canal, care sĕ unéscă marea adriatică cu marea liguriană, plecând din dreptul Veneţiei întrebuinţând până la Milano cursul Padului şi apoi tăind Apeninii până la Genova. Mai întâiŭ se plănuesc lucrările până la Milano, rĕmânênd pe mai târḑiu partea a doua.

Eserciţii de stil. Recrudescenţa furiei „patriotice" din incidentul proiectului Berzeviczy a dat prilegiu la diferiţî energumenî de a face prin foile şoviniste eserciţii stilistice în materie de patriotism. Reproducem un specimen scris de un anumit Jovián Antal, care debitéză în „E k" următórele frase ridicole:

„Au trecut 1000 de anî, de când strămoşul nostru (al lui Jovian?) glorios, Arpad, în fruntea poporului şi a vitezei sale armate a cucerit ca moştenire acéstă patrie şi după 1000 de anî nicî atâta sĕ nu putem sĕvîrşi ca limba maghiară sĕ fie limba statului? O ruşine mai mare pentru legislaţia maghiară nicî că se póte... Las' sĕ ne acuze, că maghiarisăm cu forţa! Las' sĕ strige, că suntem intoleranţî! Proverbul latin ḑice: „*A malibus* (sic) *vituperare* (sic) *decorum est*... Nicăirî nu se întêmplă ca la noi, ca naţionalităţile de diferite limbî sĕ se ţină mai marî domnî decât Maghiarii... Trebue sĕ le arătăm cine e mai voinic „*în cârciumă*! (Ki a legény a csárdában?)"

Pe terenul acesta d lui Jovián i-se cuvine fără îndoiélă întâietatea! Inainte însĕ de a lua condeiul în mână, nu i-ar strica sĕ mai repete declinarea II şi conjugarea pasivă!

Tulburări antisemite în Rusia. Din Petersburg se telegrafiéză, că reserviştii ruşî, chemaţî la arme, au demolat erî în mai multe localităţî dughenele de beuturî spirtuóse ale Evreilor din causa preţurilor prea marî a bĕuturilor. Tulburările aceste au fost provocate şi de împrejurarea, că în urma desertiunii evreilor de sub arme desertorii au fost înlocuiţî cu reserviştî ruşî.

Arestarea unei aventuriere. In unul din numerele trecute am adus scirea despre arestarea aventurierei „contesa

---

FOIELTONUL „GAZ. TRANS."

Un suflet înrudit.

Din franţuzesce.

Jean du Boys, autorul volumului de poesii „Lacrimele lirei", era renumit în tot oraşul şi tóte salónele erau revoltate împotriva lui, fiind-că ajunsese vrîsta de 30 anî şi încă nu se gândise serios la însurătóre.

Pentru-că: faptul că cine-va e lung şi deşirat ca o prăjină, apoi că pórtă plete lungî carî îi dau înfăţişarea unei sălcii triste şi că maltratéză cu versurile sale pe de-aprópele, încă nu sunt titlurî suficiente pentru a rĕmâné burlac, mai ales când dispune de un venit anual de 40.000 francî.

Acésta era părerea unanimă a tuturor mamelor cu fete marî, carî făceau curte pe întrecute poetului chiabur visând de clipa fericită, când vor puté sĕ-l sărute pe frunte ca pe „ginerele" lor.

In fruntea damelor curtesane era soţia ogărjită a notarului public Colmuche şi nevasta voluptuósă cu o statură junonică a negustorului de fierărie Jardonne din Rue de Paris.

De câte-orî întra bogatul poet în vr'un salon al oraşelului, madame Colmuche esclama cu expansiune bine studiată:

— Slavă Domnului! Étă d-l Jean! In sfîrşit vom avé fericirea a asculta câte-va poesii adevĕrate!

— Madame Jardonnet se grăbia sĕ adaogă:

— Da, da! Sĕ ne declameze ce vadin frumósele sale cântece!

— Doriţî sĕ vĕ declameze? — întrebă atuncî cu faţa radiósă fiul muselor.

Şi apoi îşi scutura odată pletele şi începŭ sĕ declameze cu glas elegiac cântecele, în carî nu era vorba de alt-ceva, decât de frunḑe îngălbenite, asfinţitul sórelui, despre fecióre cu fruntea palidă şi de amor mai puternic decât mórtea.

Auditorul asculta emoţionat, entusiasmat şi transportat ritmele, apoi isbucnia o furtună de aplause şi căpitanul de jandarmî, care era vĕduv şi avea şi el o fată mare, stringea cu putere mâna poetului, strălucitor în aureola gloriei sale.

Era vanitos şi d-l Jean, ca orî-ce poet, care se respectă. Iî plăcea straşnic mirosul de tămâie, însĕ cu tóte acestea nu se arăta de loc dispus a-şî oferi mâna şi venitul sĕu de 40,000 francî uneia dintre fete.

Măcar că poetul nu era strĕin de loc de ideea căsătoriei. Din contră, umbla chiar sĕ se căsătoréscă. De multe orî visa el despre musa viuă, care are sĕ-i insenineze existenţa, despre fecióra (fără frunte palidă), însĕ acea fecióră va trebui sĕ aibă un suflet înrudit cu dênsul, un suflet gemen.

Şi Jean aştepta acel suflet înrudit.

*

Intr'o ḑi la madame Colmuche era sindrofie. Jean îşi declama tocma versurile, când — de-odată î-se opri vorba în gât. Printre auditorii sĕi cunoscuţî vede o damă strĕină, care asculta versurile cu ochii umeḑi şi cu batista îşi ştergea de pe obraz dece rîndurî de lacrime.

Jean era sĕ ameţéscă de voluptate. Pentru prima óră i-s'a întêmplat ca versurile lui sĕ stórcă cuiva lacrime. O, lacrime scumpe! Mărgăritare divine! Ar fi dorit sĕ le stringă într'un potir de aur împodobit cu pietri nestimate.

In sfîrşit şi-a găsit sufletul înrudit!

Tremurând de emoţie îşi terminŭ poesia:

„Inima femeii este o prăpastie miraculósă
Ale cărei file nimenî nu le-a cetit".

Şi apoi s'a dat jos de pe piedestalul sĕu, ca sĕ priméscă felicitările căpitanului şi ale damelor. Jean nerăbdător luă apoi la o parte pe căpitan întrebându-l:

— Cine este domnişóra?

Madame Jardonnet întrerupse:

— Domnişóra acea cu nasul roşu?

Madame Colmuche se grăbi a da lămurirea:

— Este fiica perceptorului celui nou. Aşa-i că are o mutră stupidă?

Stupidă? Cum? Stupidă aceea, de care o podidesc lacrimele auḑind versurile lui? Madame Colmuche habar n'avea, că autorul versurilor „Lacrimele Lirei" ar fi fost în stare sĕ o gătue în acest moment.

*

Peste două sĕptĕmânî se rĕspândi ca fulgerul vestea, ca Jean du Boys s'a logodit cu fata perceptorului.

E. de French" de către poliția din Bucuresci la cererea procuraturei din Lausanne. Aventuriera, care e internată în arestul prefecturei din Bucuresci, e acusată, că a lăsat o sumedenie de datorii neachitate în Lausanne și că a înstrăinat și bijuterii numerose în preț de 1800 franci.

Doi copii carbonisați. Sub acest titlu am dat eri o scire despre nenorocirea unor copii de țerani din comuna Păușesci. Ulterior se mai anunță, că tatăl copiilor a înebunit de durere și a încercat în două rânduri se se sinucidă aprindendu-și hainele de pe el.

Mórtea lui Ottolenghi. Generalul Ottolenghi, comandantul corpului I de armată italian, care a adus Evreilor gloria neasămuită de a fi fost scurt timp ministru de resboiu, a murit alaltă-eri în Turin. Numele lui va fi pomenit încă adese-ori; pressa evreéscă se va îngriji ca tóte generațiile viitóre se fie instruite după cuviință, că a fost odată și un ministru de resboiu evreu...

Tipograf bătăuș. In sala hotelului central din D.-S.-Mărtin, tipograful *Hirsch Mor* din Elisabetopole (?) a sărit cu un scaun pe tipograful *Dosztál* Kálmán, care de curênd a deschis o tipografie în Elisabetopole, provocând concurență, de care Hirsch se arăta fórte neliniștit. Dosztál a fost grav rănit.

Cutie de scrisori furată. D-l *Vêdfi*, dirigintele oficiului telegrafo-postal din Brașov, ne rógă se publicăm următórele: In nóptea de 2 spre 3 Noemvrie un făptuitor necunoscut a desfăcut de pe zid cutia postală ce se afla la colțul str. Bisericii române și str. Delături. Făptuitorul lărgind la o parte apertura, a deșertat cutia și desfăcênd scrisorile parte le-a rupt, parte le-a aruncat îndĕrĕt în cutie. Avênd interes de a stabili scrisorile furate, rog on. redacție a invita pe toți aceia, cari în diua de 2 Noemvrie după órele 6 séra au pus scrisori séu cărți postale, se binevoéscă a-se presenta la acest oficiu".

Sciri mĕrunte din România. Archiducele *Franz Salvator* va visita — precum se anunță — la érnă familia regală română la Bucuresci.

— Pe piéța Archanghel din Brăila se va ridica în curênd un *turn de fier* cu un orologiu mare, care va costa 8000 lei. Acéstă sumă va fi acoperită din un legat lăsat de defunctul cetățén român Naum Petcu.

— Din Iași se anunță, că numeroși comercianți din Basarabia au sosit în România, unde fac *mari cumpĕrături de vite*, pe cari le transportă în Rusia.

— Cassa centrală a băncilor populare române a distribuit până acuma între țeranii nenorociți *3000 vagóne de păpușoiu* în valóre de peste 3,000.000 lei.

— Din portul Brindisi (Italia) a sosit la Bucuresci scirea, că pe vaporul român „România" *au fost arestați* 3 frați greci cu numele Pilavakis, la cari s'au aflat mari sume de bani.

Ilusionistul Carmellini, isteţul prestidigitator și ghicitor de cugete, care în timpul din urmă a fost decorat de regele Svediei pentru prestațiunile sale, se va produce cu diferite boscării vechi și noue, mâne Sâmbătă și poimâne Duminecă în sala cea mare a Redutei.

Cafeneaua Drechsler din colțul Tîrgul-Grâului și Str. Vămii a preluat-o d-l *Wenzel*, cunoscut în tot orașul din timpul când era țal la aceeași cafenea. Cafeneaua a fost renovată cu desĕvîrșire și aranjată cu mobiliar elegant după modelul cafenelelor celor mai luxóse din Viena. Serviciul îl va supraveghia însu-și antreprenorul. Intre articolele de consumație relevăm: *țuică, pelin, icre* etc. O mulțime de diare stau la disposiția publicului, de asemenea și un nou *Conversationslexikon* (Brockhaus). Cafenéua se va deschide *mâne Sâmbătă la órele 12 din di.*

Reuniunea femeilor române din Abrud, Abrudsat și jur.

— 1 Noemvrie 1904.

„Reuniunea femeilor române din Abrud, Abrudsat și jur", în anul acesta și-a ținut a XXIV-a adunare generală.

Așteptam, ca unul mai competent se scrie ceva dela acea adunare, cu atât mai vêrtos, că acésta Reuniune — în urma scopului ce urmăresce — este un factor hotăritor atât în viéța nóstră națională, cât și socială, și prin urmare merită ca activitatea ei sĕ fie cunoscută în cercuri cât mai largi.

La 9 Octomvrie st. n. a. c. Reuniunea și-a ținut a 24-a adunare generală. Presidenta, stim. dómnă Ana *Filip*, care cu atâta zel, dragoste și autoritate conduce Reuniunea, salutând cu drag pe cei presenți — 29 la număr — amintind cu durere de trecerea din viéță a binemeritatului secretar al Reuniunii, Alesandru Ciura, și a membrei Ana Adamovici, aducênd mulțămite tuturor acelora, cari cu fapta séu cu vorba au contribuit la prosperarea Reuniunii, deschide ședința adunării generale.

E proclamat de secretar ad hoc d-l Ioan *Simu*.

Din raportul general presentat de comitet se vede, că acest comitet consciu de datorințele sale, în 6 ședințe ordinare ținute în decursul anului, a sciut sĕ îndeplinéscă agendele ce cad în competența sa într'un mod atât de satisfăcĕtor și a sciut sĕ afle destule mijlóce pentru a pută înmulți averea Reuniunii.

Din rațiociniul presentat de dómna cassieră, Silvia *Cirlea*, și condus cu atâta îngrijire și acuratéță, se vede că averea Reuniunii atinge suma de *39212 cor. 91 fil.* arătând o crescere de *2,746 cor. 72 fil.* față cu anul trecut.

Raportul comitetului se ia spre sciință fără nici o observare și se dă absolutor atât cassierei, cât și întregului comitet, al cărui mandat espiră. Se incaséză taxe dela membrii vechi și noi 120 cor.

Trecênd la alegerea comitetului pe un nou period de 3 ani, adunarea generală convinsă fiind, că conducerea Reuniunii e încredințată celei mai destoinice persóne din Abrud, realege din nou întreg comitetul, avênd de presidentă pe dómna Ana *Filip*, vice-presidentă Ana *Furdui*, și cassieră Silvia *Cirlea*, secretar preotul Ioan *Simu*.

In comisiunea de 3 pentru verificarea procesului verbal al adunării sunt alese dómnele Sofia *Pușcar*, Ana *Gomboș* și Antoinetta Dr. *Fodor*.

Scopul acestei Reuniuni este înființarea și susținerea unei școle private române de fete. E mĕreț acest scop, dér tot-odată și fórte greu de susținut. Școla avem, și fală ne este cu ea, pentru-că în comparație se póte pune cu ori care altă școlă română de acest soiu, în tótă privința. Reuniunea susține scóla cu jertfe ne spus de mari, în urma *pretențiilor timpului de adi*, avisată fiind aprópe esclusiv la puterile proprii.

O reuniune cum e și acésta ar trebui susținută nu numai de aceea în mijlocul cărora trăesce nemijlocit, ci de toți Românii cari sciu sĕ prețuéscă folósele ce le póte aduce o școlă română de fete.

Trebue sĕ spun însĕ, că pentru acéstă Reuniune, afară de cei puși în fruntea ei, jertfesc singur institutele „Auraria" din Abrud, „Doina" din Câmpeni și societățile minerare, „Concordia" și „Armonia" din Bucium.

Din lumea din afară singur d-l Parteniu Cosma din Sibiu, a dat o dovadă de neîntrecută marinimositate și a trimis reuniunei nóstre un ajutor de 283 coróne. Numele dênsului de sigur va străluci în analele acestei reuniuni.

Mai târdiu póte mai multe referitor la acéstă reuniune, asupra activității căreia putem privi cu atâta drag.

Jana.

Avis.

In sensul §-lui 8 din statute se anunță onoratelor dómne membre ale Reuniunei fem. rom. din loc, că adunarea generală ordinară se va ține Sâmbătă în 6 (19) Nov. a. c. în sala festivă din edificiul școlelor nóstre la órele 3 p. m.

Brașov, în 22 Oct. (4 Nov.) 1904.

Biroul Reuniunei:

Agnes Dușoiu, presidentă. *Lazar Nastasi*, secretar.

Sanatoriul pentru tuberculoși.

Duminecă la órele 11 diminéța a avut loc în Bucuresci solemnitatea punerei pietrei fundamentale a sanatoriului și spitalului de isolare al bolnavilor tuberculoși, ce se construesce pe dealul Filaret.

S'a oficiat serviciu divin de către P. S. Sa Archiereul Calist Orleanu încunjurat de preoții Sf. Mitropolii.

După acéstă ceremonie s'au rostit discursuri de către d-l Dr. *Petrini-Galați*, care arată cum de trei treni ani s'a constituit societatea pentru profilaxia tuberculosei și asistența tuberculoșilor săraci. Sanatoriul ce se construesce adi e opera societății. Guvernul actual a pus la disposiția acestei societăți suma de 400,000 lei pentru esecutarea clădirilor de față, la care se pune adi piatra fundamentală. Aduce mulțumiri celor ce au ajutat societatea.

Vorbesce apoi d-l Dr. *Radovici*, secretarul general al societății pentru profilaxia tuberculosei.

D-l Dimitrie *Sturdza*, președintele consiliului luând cuvêntul spune: Diua de adi va fi o di mare în analele corpului medical, o di mare pentru țéra întrégă, și un nou pas pe care-l facem către civilisație. Corpul medical și-a făcut datoria luând inițiativa înființării unui asemenea sanatoriu; el a pus în mișcare întréga societate, a arătat guvernului ce trebue sĕ facă, și a ajuns după multe stăruințe la obținerea acestui resultat frumos. Ceea-ce se face e o modestă operă, sperăm însĕ, că ea va servi de esemplu pentru viitor. Un singur sanatoriu pentru toți tuberculoșii din țéră nu e suficient, de aceea vom căuta pe viitor fără mult lux sĕ înființăm cât mai multe sanatorii similare. D-l Sturdza termină aducênd mulțumiri corpului medical pentru inițiativa ce a luat și pentru opera ce întreprinde.

Mai vorbesce apoi d-l C. F. *Robescu* primarul Bucurescilor, urând viéță lungă și prosperitate societății care a dat deja frumóse róde.

In urmă după ce s'a servit persónelor de față șampanie, s'a procedat la punerea pietrei fundamentale și a îngropărei pergamentului.

Solemnitatea a luat sfîrșit la órele 1 p. m.

ULTIME SCIRI.

Londra, 4 Noemvrie. Corespondentul din *Cifu* al diarului „Daily Telegraph" comunică lucruri îngrozitóre de la Port-Arthur. Mai mult de 5000 de cadavre (japonesi) zac neînmormêntate pe coline. In lipsa de cloroform și mijlóce antiseptice, amputările se fac fără adormire. Japonesii numai jertfiind 50,000 de ómeni vor pută sĕ cucerĕscă cetatea. Muntele de Aur, peninsula Tigrului și fortul Liaoteșan pot sĕ resiste și atunci, când cele-lalte forturi vor fi cădut. Decă asaltul nu va succede nici acum, Japonesii vor fi siliți sĕ-și schimbe tactica.

Petersburg, 4 Noemvrie. De-alungul râului Șaho se dau dilnic lupte. Generalul *Rennekampf* urmăresce cu viuă atențiune operațiunile Japonesilor la aripa stângă cea mai estremă a Rușilor.

Berlin, 4 Noemvrie. „Pott" primesce scirea, că armata lui *Kuropatkin* s'a sporit fórte considerabil prin sosiri necontenite de trupe nouă. In aceeași mĕsură cresce însĕ grija pentru provederea trupelor cu hrană și îmbrăcăminte de iérnă. Frigul e cumplit în Manciuria și soldații sufer mult din acéstă causă.

Londra, 4 Noemvrie. Contra desmințirilor oficiale aici e generală părerea, că crisa nu s'a aplanat. Anglia urméză cu înarmările. Cea mai mare parte a pressei liberale și conservative accentuéză, că guvernul engles n'a fost la culmea chemării sale și că Anglia a fost păcălită de Rusia.

Petersburg, 4 Noemvrie. Comisiunea internațională însărcinată cu anchetarea incidentului de la Hull va consta din cinci membri: câte un admiral engles, rus, frances și american și un președinte, care va fi un admiral al unei puteri neutre.

Cifu, 4 Noemvrie. Scirea, că Japonesii au cucerit fortul *Erlungșan* se baséză pe *simple combinațiuni.*

Bibliografie.

A eșit la Bucuresci:

Sistema ortografică a limbei române de *Nic. Densușianu*, o broșură de 73 pagine și se află de vêndare la libréria Leon Alcalay din Bucuresci cu prețul de 1 leu, trimisă cu posta 1 leu 15 bani séu 1 cor. 10 fil.

Poșta Redacțiunei.

Curios. — Nu este *Jou*, ci *you*. A fost un lapsus.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**
Redactor responsabil **Traian H. Pop.**

Toți au rĕmas încremeniți, — cu tóte acestea însĕ toți erau de față la cununie și deși de-astă-dată nici nasul nici ochii nu-i erau roșii, damele au hotărît în unanimitate, că haina de mirésă e fără gust și că însăși mirésa este o pocitanie (cu tóte că era în adevĕr frumușică).

După cât-va timp d-l Jean își învită prietinii la o serată poetică. N'a vrut sĕ-i lipséscă nici chiar în timpul sĕptĕmânilor de miere de plăcerea de a se delecta în cele mai próspete producte ale musei sale

Óspeții însĕ nu s'au delectat.

De astă-dată versurile lui Jean n'au fost de loc gustate. Madame Colmuche numai cu mare greutate putea sĕ-și disimuleze căscatul, acoperindu-și gura cu batista. Madame Jardonnet se lupta strașnic cu pirotéla. Căpitanul mormăia destul de tare: „Cum póte cineva sĕ te maltrateze cu asemenea prostii? Așa ceva i-se permite unui holteiu, nici decum însĕ unui **om însurat".**

Jean du Boys era cătrănit rĕu, dér s'a mângăiat în gândul sĕu cu vorbele scripturei:

„Mărgăritare înaintea porcilor."

O altă mângăiere mai avea cu nevastă-sa. Ea de sigur, care în séra aceea vecinic memorabilă a plâns de emoțiune, îl va pricepe și aprecia..

Abia s'a retras societatea, și el a și început sĕ declameze poesia despre inima femeii, care este o prăpastie adêncă ale cărei „file" încă nimeni nu le-a destăinuit. A declamat cu o căldură estraordinară — efectul însĕ de astă-dată nu s'a presentat. Ochii sufletului înrudit au rĕmas uscați. Nici un simptom de emoție! Nici un oftat! Nimica!

— Ce schimbare draga mea! — observă el în ton blând de reproș. — Nu-ți mai aduci aminte?

De ce sĕ-mi aduc aminte? rĕspunse sufletul înrudit.

— De ce? De séra aceea, când ne-am vĕdut pentru prima óră.

— Oh! Cum sĕ nu mi aduc aminte! In acea séră aveam un guturaiu teribil! Scii un guturaiu, de nu puteam nici vedé nimica, căci mereu îmi curgeau lacrimele.

Pe poet îl apucau din nou amețelile, cădênd din înălțimea Parnasului. Va sĕ dică nu lira lui a emoționat pe nevastă-sa, ci guturaiul...

Uite, așa era sufletul lui înrudit!

— *st.* —

Preţurile cerealelor din piaţa Braşov

Din 4 Noemvrie 1904

Mĕsura séu greutatea	Calitatea.	Valuta în Kor.	fil.
1 H. L.	Grâul cel mai frumos	16	20
„	Grâu mijlociu . . .	16	—
„	Grâu mai slab . . .	15	80
„	Grâu amestecat . .	12	30
„	Secară frumósă. . .	10	60
„	Sĕcară mijlocia. . .	10	20
„	Orz frumos	8	60
„	Orz mijlociu. . . .	8	50
„	Ovĕs frumos. . . .	7	20
„	Oves mijlociu . . .	7	—
„	Cucuruz	12	10
„	Mălaiu (meiŭ) . . .	10	—
„	Mazăre.	16	—
„	Linte	24	—
„	Fasole	19	—
„	Sĕmênţă de in . . .	21	60
„	Sĕmênţă de cânepă .	9	20
„	Cartofi.	1	60
„	Măzăriche.	—	—
1 kilă	Carne de vită . . .	—	96
„	Carne de porc . . .	1	20
„	Carne de berbece. .	—	76
100 kil	Sĕu de vită prospet .	40	—
„	Sĕu de vită topit . .	62	—

Sz. 287—1904 kj.

hagy.

Árverési hirdetmény.

Néhai Sustai Miklós kir. törvényszéki elnök hagyatékához tartazó és nevezettnek szentjános u. 9 sz. alatti lakásán található a helyi kir. járás, mint hagyatéki bíróság nak megbizásához képest általam leltározott házi és konyha berendezési tárgyak, ékszerek, arany és ezüstneműek f évi november havának 9-ik napján d. e. 9 órakor nyilvános árverésen elfognak adatni.

Ezen árverésre venni szándékozokat oly figyelmeztetéssel hivom meg, miszeriut az eladás a leltári becsár mint kikiáltási ár mellett, de azon alól is, a legtöbbet igérőnek és azonnali készpénz fizetés mellett fog eszközöltetni.

Brassó, 1904 november 3.

(p. h.) **Nemes Péter** s. k.
kközjegyző.

Nr. 9223—1904.

Concurs.

La postul de oficial orăşenesc devenit vacant prin mórtea fostului oficial de cl III-a Mihail Hartmann, se deschide concurs sub condiţiunile de mai jos:

Postul e împreunat cu salar anual de 1200 cor.; banĭ pentru quartir 300 cor.; şi 5 quinqenale de câte 100 cor.

Concurenţiĭ au de a dovedi:

1) Etatea.
2) Viaţa morală.
3) Studiile isprăvite.
4) Că au satisfăcut datorinţelor militare séu că au fost dispensaţĭ de aceste
5) Aplicaţiunea de până acum
6) Că posed limba maghiară, germână şi română în vorbă şi scris.

Mai departe, că la provocarea magistratului orăşenesc respectivul e capace de a depune la cassa orăşenéscă o cauţiune corĕspundĕtóre salariului de pe un an.

In sensul §-lui 111 al statutelor organisatóre orăşenescĭ nu se permite respectivului oficial a se ocupa cu industria, séu a fi membru intern séu estern la vre-o asociaţiune de afacerĭ, în general a se ocupa cu óre-ce afacere în urma căreia ar deveni dependent de óre cine în afară de oficiu.

Terminul de concurs durézâ până la 25 Noemvrie 1904.

Petiţiunile de concurs ce vor sosi mai târdiu de termin, nu sĕ i-au în considerare.

Brassó, în 23 Octomvrie 1904.

Dr. Frideric Jekel.
vice-comite.

Concurs.

In Borgoprund (comit. Bistriţa-Năsĕd) la şcóla fundaţională comunală elementară-poporală, devenind un post de învĕţător vacant, prin acésta sĕ escrie concurs cu termin până la 1 Decemvrie 1904.

Emolumentele sunt:

a) Salar anual de 800 (opt sute) coróne, solvibil din „Fondul central şcolar din Năsĕud," în rate lunarĭ anticipative şi cincinalele prescrise în lege.

b) 60 (şeseḑecĭ) coróne relut de cuartir, solvibil în rate cuartalĭ anticipative.

Dela concurenţĭ se recere cualificaţiune şi destoinicie în propunerea limbei române şi maghiare.

Vor fi preferiţĭ acei concurenţĭ, carĭ vor dovedi abilitate în cânt.

Suplicele de concurs sunt a se aşterne comisiunei „Fondurilor centralĭ şcolarĭ şi de ştipendie în Năsĕud".

„Senatul şcólei fondaţionalĭ comunalĭ elementarĭ-poporalĭ" din

Borgoprund, la 26 Oct. 1904.

Preşedinte—Elnök:
Suceava.

Pályázat.

Borgoprundon (Beszterce-Naszód m.) az alapitványi községi elemi népiskolánál egy tanitói állás üresedésbe jövén, ezennel pályázat hirdettetik: 1904 deczember hó 1 ig.

Az évi javadalmazás:

a) pénzbeli készfizetás 800 kor. (nyolczszáz kor.), mely előleges havi részletekben a „Naszód vidéki központi és ösztöndij alapok" pénztárából fizetendő;

b) 60 (hatvan) korona szállásbér negyedéves előleges részletekben fizetendő.

Kérelmezőktől kivántatik a tanitói képesités és a román, valamint a magyar nyelven való előadási képesség.

Előnyben részesülnek azon kérelmezők, a kik ének képzettséggel is birnak.

A pályázati kérvények a „Naszódvidéki központi és ösztöndij-alapok" igazgató választmányának Naszódon felterjesztendők.

A borgoprundi alapitványi községi elemi népiskola széke.

Borgoprundon, 1904 e. Október hó 26-án.

1—1.(1544)

Notar — Jegyző:
Bosga Ilarion.

Tipografia A. Mureşianu, Braşov.